

Bestemmelsen giver advokatnævnet adgang til at ophæve en frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed m.v. I tilfælde, hvor frakendelsen er sket indtil videre, og der er forløbet mere end 5 år efter frakendelsen, kan den pågældende, hvis advokatnævnet afslår at imødekomme en ansøgning om ophævelse af frakendelsen, forlange, at justitsministeriet indbringer spørgsmålet for landsretten. Bestemmelsen bygger på princippet i reglerne om generhvervelse af rettigheder i straffelovens § 79, jfr. § 78.

Til nr. 7.

Som anført i bemærkningerne til § 146 kan advokatnævnets afgørelse i en salærtvist ikke umiddelbart fuldbyrdes, og en afgørelse er ikke til hinder for, at en salærtvist indbringes for de almindelige domstole.

I tilfælde, hvor advokaten anlægger sag imod klageren med en påstand, der fraviger kredsbestyrelsens eller advokatnævnets afgørelse til skade for klageren, bør der – på samme måde som i forbrugernævnsager – tilkomme klageren fri proces, hvis den pågældende opfylder de økonomiske betingelser herfor.

Det samme bør gælde, hvis der opstår tilfælde, hvor en advokat i strid med god advokatskik ikke er villig til at opfylde en afgørelse, der er truffet af en kredsbestyrelse eller advokatnævnet.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen i retsplejelovens § 335 a om fri proces til forbrugere i forbrugerklagenævnsager udvides til også at omfatte sager, der er afgjort af en kredsbestyrelse eller advokatnævnet. Af lovtekniske grunde er hele bestemmelsen omformuleret, således at nr. 3 og 4 omfatter salærklagesagerne.

Til nr. 8.

I advokatudvalgets betænkning foreslås det side 56 i forbindelse med overvejelserne af reglerne om landsretsprøven, at der tilvejebringes hjemmel for, at en prøve kandidat kan beskikkes for en part, der har fri proces.

Den foreslåede bestemmelse åbner adgang herfor.

Til nr. 9.

Efter bestemmelsen i retsplejelovens § 361 kan en forbruger under visse betingelser kræve, at en sag, der er anlagt ved de almindelige domstole, indbringes for forbrugerklagenævnet, og sagen udsættes herefter på ubestemt tid ved retten.

En tilsvarende adgang bør gennemføres for så vidt angår salærsager. Spørgsmålet vil navnlig tænkes at kunne opstå i tilfælde, hvor en advokat har anlagt en sag ved domstolene for at inkassere et salærtilgodehavende, og hvor klienten over for retten gør gældende, at salærkravet er for stort.

Til nr. 10.

Ved lov nr. 153 af 16. april 1971 om ændring af retsplejeloven blev bestemmelsen i retsplejelovens § 837, stk. 1, 3. pkt., ophævet, idet den ikke skønnes at have praktisk betydning. Efter bestemmelsen kunne retten gøre imødekommelsen af en begæring fra en forsvarer om indkaldelse af vidner betinget af, at tiltalte stillede sikkerhed for de omkostninger, som derved ville forvoles. Da heller ikke bestemmelsen i retsplejelovens § 839, stk. 1, sidste pkt., om tiltaltes sikkerhedsstillelse for omkostninger ved foretagelse af bevishandlinger inden domsforhandlingen skønnes at have praktisk betydning, foreslås den ophævet.

Til nr. 11 og 12.

Ændringerne er af redaktionel karakter.

Til § 2.

Efter eksekutortilsynslovens § 8, stk. 1, skal eksekutorboers kontante midler med undtagelse af det beløb, der skønnes nødvendigt til løbende udbetalinger, dog højst 1.000 kr., anbringes i bank eller sparekasse.

Ændringsforslaget har til formål at bringe denne beløbsgrænse, der ikke har været reguleret siden eksekutortilsynslovens gennemførelse i 1926, i overensstemmelse med de regler for kassebeholdninger, der gælder for advokaters forvaltning af andre boer end eksekutorboer og for konkursboer.

Til § 3.

Ifølge bestemmelsen træder hovedparten af loven i kraft den 1. juli 1982. Reglerne om advokatsamfundet og den nye advokatklageordning træder dog først i kraft den 1. juli 1983.

Gennemførelsen af disse regler forudsætter bl.a. betydelige ændringer i advokatsamfundets vedtægter, hvorfor de nye vedtægter bør forelægges for og vedtages af advokatsamfundets højeste organ, advokatmødet, hvor alle advokater er berettiget til at deltage. Dette vil først kunne ske på næste ordinære advokatmøde, der afholdes i maj måned 1983.

På grund af den nære sammenhæng, der er mellem den nye klageordning og de foreslåede regler i